Dosar nr. 2-16964/24
Nr. electronic 2-24145731-12-2-19122024

HOTĂRÂRE
în numele Legii

03 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru,
instanța compusa din:
Președintele ședinței, judecător Furdui Angela
Grefieri Spînu Mihaela

Examinând în ședință publică în procedură contencioasă cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Furtuna Steluța, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion împotriva O.C.N. „Flex Financial" S.R.L. cu privire la declararea nulității absolute de protecție a clauzelor din contractul de credit, restituirea sumelor achitate și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces:

La 13 decembrie 2024, Furtuna Steluța, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion a depus cerere de chemare în judecată împotriva O.C.N. „Flex Financial" S.R.L. cu privire la declararea ineficienței clauzelor contractuale și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că între Furtuna Steluța și O.C.N. „Flex Financial" S.R.L. a fost încheiat contractul de credit nr. 100848 din 06 octombrie 2023. Potrivit contractului, reclamanta urma să restituie suma de 17 800 lei prin plăți lunare de 2 119 lei. De asemenea, contractul prevede obligația de achitare a dobânzii ce rezultă din art. 3.2 pct. 3 și art. 3.3 și a comisionului de analiză ce rezultă din art. 3.2 pct. 10 și art. 3.5.

Notează că raporturile juridice dintre consumatori și organizațiile de creditare nebancară sunt reglementate de Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202/2013 și de Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă, aprobat prin Hotărârea CNPF nr. 20/5 din 20 mai 2022.

Reclamanta susține că pârâtul a încălcat prevederile acestui Regulament. Astfel, potrivit pct. 5 subpct. 8), RSDV (raportul dintre serviciul datoriei și venituri) reprezintă raportul procentual dintre obligațiile de plată și venitul mediu al consumatorului. Conform pct. 31, acest indicator nu trebuie să depășească 40%.

În conformitate cu pct. 29 și 30 din Regulament, creditorul este obligat să verifice veniturile consumatorului din surse oficiale și să obțină rapoarte de credit relevante înainte de acordarea împrumutului. Totodată, pct. 33 stabilește formula de calcul a RSDV (serviciul datoriei/venitul mediu lunar x 100%, unde: Serviciul datoriei - valoarea medie lunară a costurilor de deservire a datoriei totale cunoscute creditorului la etapa evaluării bonității consumatorului, calculată ca sumă a plăților medii lunare calculate pentru toate creditele/împrumuturile consumatorului la momentul eliberării creditului împreună cu plata medie lunară a creditului nou. Plata medie lunară aferentă unui credit/împrumut se calculează ca raport al valorii creditului/împrumutului, a dobânzii și a altor plăți aferente, la scadența reziduală a

creditului/împrumutului în luni. Venitul mediu lunar- venitul mediu lunar al consumatorului, care deține un caracter regulat în cazul în care consumatorul l-a realizat în cel puțin ultimele șase luni disponibile pentru evaluare, dar nu mai mult de 12 luni până la depunerea cererii pentru credit, calculat după deducerea obligațiilor fiscale specificate în legislația în vigoare (net). în calculul venitului mediu lunar se vor include doar veniturile confirmate regulate, pe care creditorul le recunoaște drept sustenabile, ținând cont de prevederile pct. 12, iar sustenabilitatea pe termen lung a venitului va fi, de asemenea, evaluată de creditor.

Susține că în cazul în care venitul nu poate fi confirmat, pct. 30 prevede că serviciul datoriei nu poate depăși 40% din salariul minim garantat în sectorul real, care, la momentul încheierii contractului, era de 4 000 lei, conform Hotărârii Guvernului nr. 670 din 29 septembrie 2022.

Reclamanta notează că la momentul încheierii contractului, nu era angajată în câmpul muncii. În același timp, avea un credit activ la O.C.N. „Smart Credit" S.R.L. (*****din 25.07.2023), cu o rată lunară de aproximativ 2 753 lei.

Astfel, RSDV-ul existent era de 68,82% (2.753 / 4.000 × 100), iar după acordarea noului credit a crescut la 121,80% ((2.753 + 2.119) / 4.000 × 100), depășind semnificativ plafonul legal de 40%.

În aceste condiții, reclamanta invocă prevederile pct. 42 din Regulament, potrivit cărora, în cazul depășirii RSDV, creditorul poate solicita doar restituirea sumei inițiale acordate, fără dobânzi, comisioane sau alte plăți.

Astfel, reține că clauzele contractuale din care rezultă obligații de plată, cu excepția clauzei din care rezultă obligația de restituire a creditului, urmează a fi constatate ca fiind ineficiente.

De asemenea, reclamanta menționează că a încercat soluționarea amiabilă a litigiului, solicitând reevaluarea bonității și recalcularea obligațiilor, însă nu a primit niciun răspuns din partea pârâtului.

Solicită constatarea ineficienței contractului de credit nr. 100848 din 06.10.2023 în partea art. 3.2. pct. 3 și art. 3.3. din care rezultă obligația de plată a dobânzii și art. 3.2. pct. 10. și art. 3.5. din care rezultă obligația de plată a comisionului de analiză și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 19 decembrie 2024, prezenta cerere a fost distribuită aleatoriu prin intermediul PIGD judecătorului Furdui Angela.

La 18 aprilie 2025, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței, reprezentantul pârâtului O.C.N. „Flex Financial" S.R.L. a depus referință (f. d. 21-26).

Reprezentantul pârâtului consideră neîntemeiată cererea privind constatarea ineficienței contractului de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023, deoarece reclamanta nu a prezentat probe care să justifice incidența unor cauze de ineficiență.

În acest sens, face trimitere la art. 357 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia actul juridic este ineficient atunci când, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parțial, efectele sale juridice.

Subliniază că legiuitorul distinge între nulitate și ineficiență: actul nul nu produce efecte juridice, în timp ce actul ineficient nu produce temporar efecte, până la înlăturarea cauzei de ineficiență, conform art. 357 alin. (2) Cod civil.

Totodată, pârâtul arată că legea prevede expres cazurile de ineficiență, inclusiv transmiterea unor drepturi mai extinse decât cele deținute (art. 358 Cod civil), exercitarea unui drept inexistent (art. 359 Cod civil) și încheierea actului fără consimțământul unui terț atunci când acesta este cerut de lege (art. 360 Cod civil).

Raportând aceste prevederi la speță, pârâtul susține că contractul contestat nu implică transmiterea unor drepturi inexistente, nu constituie un act unilateral de exercitare a unui drept inexistent și nu a fost încheiat cu încălcarea cerinței privind consimțământul unui terț.

Prin urmare, susține că reclamanta nu a demonstrat existența vreunuia dintre temeiurile legale de ineficiență, astfel contractul de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023 este un act juridic valabil, care a produs și produce efecte juridice. Acesta a fost executat de către pârât prin acordarea creditului și de către reclamantă prin acceptarea sumei și efectuarea plăților.

Afirmă că nu există temei pentru a considera ineficiente clauzele contractuale privind dobânda și comisionul de analiză.

Reprezentantul pârâtului evidențiază că reclamanta a acceptat clauzele contractuale în deplină cunoștință de cauză. Astfel, reclamanta are capacitate deplină de exercițiu și a semnat contractul în mod voluntar, având posibilitatea reală de a lua cunoștință de toate clauzele acestuia anterior semnării. De asemenea, aceasta a completat și semnat cererea de credit și declarația pe propria răspundere, confirmând veridicitatea informațiilor furnizate și faptul că nu a recurs la mijloace frauduloase pentru obținerea creditului.

Susține că anterior încheierii contractului, reclamantei i-a fost pusă la dispoziție informația precontractuală completă, care conținea toate condițiile de creditare, oferindu-i posibilitatea de a analiza oferta și de a lua o decizie în cunoștință de cauză. Prin semnarea contractului și a documentelor aferente, reclamanta și-a exprimat consimțământul valabil, în sensul art. 312 Cod civil, asumându-și obligațiile contractuale.

Pârâtul mai subliniază că toate clauzele contractuale au fost explicate reclamantei, iar înțelegerea acestora rezultă din semnarea actelor respective.

Referitor la afirmația reclamantei precum că pârâtul nu ar fi răspuns cererii prealabile, aceasta o calificată ca fiind neîntemeiată, menționând că la data de 24 iunie 2024, a întocmit răspunsul scris nr. 61/2024, care a fost expediat și recepționat de reclamantă la data de 01 iulie 2024.

În acest context, susține că dreptul reclamantei la soluționarea amiabilă a litigiului a fost respectat, iar pârâtul a examinat cererea acesteia în mod individual și a comunicat decizia adoptată. Eventualul dezacord al reclamantei față de răspunsul primit nu echivalează cu lipsa acestuia, aceasta având posibilitatea de a-l contesta în modul prevăzut de lege.

Relevă că faptul că pârâtul a examinat cererea adresată și a formulat un răspuns în termen demonstrează că acesta și-a executat obligațiile legale, iar orice susținere contrară este lipsită de temei.

În acest sens, reține că potrivit Regulamentului Comisiei Naționale a Pieței Financiare privind modalitatea de examinare a petițiilor de către participanții profesioniști la piața financiară nebancară, aprobat prin Hotărârea nr. 38/14 din 28.09.2012, creditorii au obligația de a examina petițiile și de a răspunde într-un termen rezonabil, obligație care a a fost respectată de către O.C.N. Flex Financial S.R.L., care a transmis un răspuns în interiorul termenului legal. Mai mult, conform pct. 29 din Regulamentul menționat, termenul de răspuns este de 30 de zile calendaristice, termen care, în speță, a fost respectat în mod demonstrabil.

Evidențiază că reclamanta nu a probat existența unor circumstanțe excepționale care să justifice intervenția instanței asupra efectelor contractului de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023, or potrivit art. 993 Cod civil, părțile sunt libere să încheie contracte și să stabilească conținutul acestora, în limitele legii. Prin urmare, odată încheiat valabil, contractul produce efecte obligatorii pentru părți, iar instanța nu poate interveni asupra acestora în lipsa unui temei legal expres.

Reprezentantul pârâtului susține că contractul de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023 a fost încheiat cu respectarea prevederilor Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori. Astfel, plățile aferente contractului, dobânda de utilizare și comisionul de analiză au fost stabilite și calculate în conformitate cu art. 15 alin. (7) din legea menționată. Conform acestei norme, rata dobânzii anuale nu poate depăși 50% și celelalte plăți aferente creditului nu pot depăși 0,04% pe zi din valoarea totală a creditului, pentru perioada de utilizare efectivă.

Pârâtul subliniază că aceste limite legale au fost respectate, iar reclamanta nu a invocat și nici nu a demonstrat existența unor clauze contractuale care să le încalce. Totodată, reține că reclamanta a executat, chiar și parțial și cu întârziere, obligațiile de plată asumate, ceea ce confirmă atât existența raportului juridic, cât și voința acesteia de a contracta și utiliza creditul acordat.

De asemenea, afirmă că anterior încheierii contractului, reclamanta a fost informată cu privire la toate elementele esențiale ale creditului, inclusiv dobânda, comisioanele și graficul de rambursare, acestea fiind reflectate în contract și în documentele anexate.

În același timp, art. 15 din Legea nr. 202/2013 reglementează cerințele privind clauzele contractuale, iar nu modul de executare a contractului. Or, reclamanta nu a indicat nicio clauză care ar încălca aceste cerințe legale.

În aceste circumstanțe, susține că pârâtul a respectat integral limitele și exigențele legale privind costurile creditului și solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată și nejustificată.

La 25 aprilie 2025, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței, Furtuna Steluța, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion a depus cerere privind modificarea obiectului acțiunii (f. d. 38-41).

Ab initio, reclamanta subliniază că potrivit art. 3 Cod civil, raportul juridic dedus judecății este unul încheiat între un consumator și un profesionist.

În această ordine de idei, se învederează că la încheierea contractului de credit litigios, pârâtul a încălcat obligația de evaluare a bonității consumatorului Furtuna Steluța.

În conformitate cu art. 5 alin. (3) din Legea nr. 1/2018 cu privire la organizațiile de creditare nebancară, anterior încheierii unui contract de credit, organizația de creditare nebancară este obligată să evalueze bonitatea consumatorului, în baza cerințelor de creditare responsabilă aprobate de autoritatea de supraveghere, analizând capacitatea acestuia de a-și onora obligațiile asumate.

Cerințele respective sunt detaliate în Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă aplicate organizațiilor de creditare nebancară, aprobat prin Hotărârea CNPF nr. 20/5 din 20.05.2022.

Potrivit pct. 5 subpct. 8) din Regulament, raportul dintre serviciul datoriei și venituri (RSDV) reprezintă raportul dintre serviciul datoriei și venitul mediu lunar al consumatorului, exprimat procentual.

Conform pct. 28 și 29 din Regulament, acest indicator se aplică tuturor creditelor acordate consumatorilor, iar creditorul are obligația de a verifica, din surse oficiale, veniturile confirmate ale consumatorului, precum și obligațiile sale de plată existente.

De asemenea, potrivit pct. 30 din Regulament, creditorul este obligat să obțină rapoarte de credit de la toate birourile istoriilor de credit, pentru a calcula corect RSDV.

Conform pct. 31 din Regulament, nivelul maxim admis al RSDV este de 40%.

Susține că la momentul contractării creditului, reclamanta nu era angajată în câmpul muncii și avea deja un credit activ la O.C.N. „Smart Credit” S.R.L., cu o rată lunară de aproximativ 2753 lei. Raportat la salariul minim garantat de 4000 lei, stabilit prin Hotărârea Guvernului nr. 670/2022, rezultă că anterior acordării creditului, RSDV constituia aproximativ 68,82% și ulterior acordării creditului de către pârât, RSDV a crescut până la circa 121,80%.

Astfel, pârâtul a acordat creditul cu depășirea vădită a plafonului legal de 40%, încălcând prevederile Regulamentului și principiile creditării responsabile, în detrimentul consumatorului.

În aceste condiții, devine incident pct. 42 din Regulament, potrivit căruia, în cazul depășirii nivelului maxim admis al RSDV, creditorul este îndreptățit să solicite doar restituirea sumei principale, fără dobânzi, comisioane sau alte plăți aferente.

În susținerea poziției sale, reclamanta invocă și prevederile Directivei 2008/48/CE, potrivit cărora creditorul are obligația de a evalua bonitatea consumatorului înainte de încheierea contractului, pentru a preveni supraîndatorarea.

Totodată, se face trimitere la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cauza OPR-Finance (C-679/18), prin care s-a statuat obligația instanțelor naționale de a examina din oficiu respectarea acestei obligații și de a aplica sancțiuni efective.

În continuare, se invocă dispozițiile art. 329 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora sunt nule clauzele abuzive sau cele care derogă de la normele imperative în detrimentul consumatorului, precum și art. 332 Cod civil, care permite constatarea nulității parțiale a contractului.

În acest context, se solicită declararea nulității absolute parțiale a contractului de credit nr. 100848 din 06.10.2023, în partea art. 3.2 pct. 3 și art. 3.3 (dobânda) și art. 3.2 pct. 10 și art. 3.5 (comisionul de analiză).

Subliniază că aceste costuri sunt incluse în ratele lunare prevăzute în graficul de rambursare, motiv pentru care plățile efectuate cu acest titlu urmează a fi considerate ca plăți în contul principalului, iar sumele achitate în plus urmează a fi restituite reclamantei.

Solicită constatarea încălcării de către O.C.N. Flex Financial S.R.L. a nivelului maxim admis al RSDV a consumatorului Furtuna Steluța la încheierea contractului de credit nr. 100848 din 06 octombrie 2023, declararea nulității absolute de protecție a contractului nr. 100848 din 06 octombrie 2023 în partea clauzelor art. 3.2 pct. 3 și art. 3.3 (dobânda) și art. 3.2 pct. 10 și art. 3.5 (comisionul de analiză), restituirea sumelor achitate în plus și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 17 octombrie 2025, prin intermediul Direcției de evidență și documentare procesuală a instanței, reprezentantul pârâtului O.C.N. „Flex Financial” S.R.L. a depus referință suplimentară (f. d. 48-51).

Pârâtul susține că reclamanta, în mod neîntemeiat și contrar legii, solicită limitarea drepturilor sale civile. În acest sens, invocă prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 100 privind actele normative, care stabilesc ierarhia actelor normative în funcție de forța juridică a acestora.

Totodată, subliniază că raporturile dintre părți sunt raporturi de drept civil, iar potrivit art. 2 alin. (1) Cod civil, legislația civilă reglementează obligațiile contractuale și alte raporturi patrimoniale dintre subiecții de drept.

Pârâtul susține că prin acțiunea formulată, reclamanta urmărește, în esență, limitarea drepturilor sale patrimoniale, ceea ce ar contraveni prevederilor art. art. 6 alin. (3), 12 alin. (2), (3) Cod civil.

Invocă de asemenea, prevederile art. 126 alin. (2) lit. b) și h) din Constituția Republicii Moldova, privind libertatea activității de întreprinzător și inviolabilitatea investițiilor, precum și art. 127 alin. (1) privind protecția proprietății.

Totodată, potrivit art. 6 din Legea nr. 845 privind antreprenoriatul și întreprinderile, întreprinderea are dreptul de a dispune liber de venitul obținut din activitatea sa.

În opinia pârâtului, solicitarea reclamantei de a fi exonerată de la plata costurilor creditului echivalează cu utilizarea gratuită a unui serviciu financiar, ceea ce nu este prevăzut de legislația privind protecția consumatorilor.

Prin urmare, susține că contractul de credit nebancar nr. 100848 din 06.10.2023 este un act juridic valabil, executat de ambele părți, neexistând temei pentru a înlătura obligația de plată a dobânzii și a comisionului de analiză.

Reiterează că pârâtul a examinat cererea prealabilă a reclamantei și a transmis un răspuns scris nr. 61/2024 la data de 24 iunie 2024, recepționat la 01 iulie 2024. De asemenea, pârâtul susține că a propus restructurarea creditului pentru a facilita situația financiară a reclamantei, însă aceasta a refuzat.

Reprezentantul pârâtului susține că reclamanta a acceptat clauzele contractuale în deplină cunoștință de cauză. Aceasta are capacitate deplină de exercițiu, a semnat voluntar contractul, precum și cererea de credit și declarația pe propria răspundere, confirmând veridicitatea datelor furnizate. Anterior încheierii contractului, i-au fost prezentate informațiile precontractuale, oferindu-i posibilitatea de a analiza condițiile și de a lua o decizie informată.

Pârâtul invocă principiul libertății contractuale, consacrat de art. 993 Cod civil, potrivit căruia părțile sunt libere să încheie contracte și să stabilească conținutul acestora. Iar în lipsa unor circumstanțe excepționale sau a unui temei legal expres, instanța nu poate modifica efectele contractului încheiat între părți.

Pârâtul susține că reclamanta interpretează eronat prevederile Regulamentului privind cerințele de creditare responsabilă. În special, aceasta invocă în mod greșit pct. 36 din Regulament, care se aplică doar în cazul imposibilității demonstrării veniturilor, nu și în cazul neangajării formale.

Subliniază că reclamanta a indicat și a confirmat venituri prin cererea de credit, unde a declarat un venit lunar de aproximativ 40 000 lei din activități neoficiale, documente privind remitențele. Actele menționate atestă că reclamantul are venituri confirmate, ceea ce este în contradicție cu cele indicate în cererea de chemare în judecată.

Deci, conchide că reclamanta confundă condiția „imposibilitatea demonstrării venitului”, care de fapt nu a avut loc, cu „statutul de neangajat” al acestuia.

Subsecvent, relevă că având în vedere că reclamantul, în calitate de consumator, a contractat anterior mai multe credite și deține o anumită experiență în domeniul creditării, precum și faptul că nu este lipsită de capacitate de exercițiu și poartă răspundere pentru obligațiile asumate și veridicitatea datelor furnizate, aceasta nu putea, în mod intenționat, să indice un venit supraevaluat. Or, indicarea și declararea unor date sau surse de venit false pot constitui obiectul unei investigații penale, potrivit art. 238 alin. (1) Cod penal.

Totodată, evidențiază faptul că potrivit pct. 12 din Hotărârea CNPF nr. 20/5 din 20.05.2022, la evaluarea bonității unui consumator, creditorul are obligația de a colecta și analiza informațiile privind veniturile confirmate ale acestuia, precum și diversitatea, sustenabilitatea și dinamica potențială a veniturilor în viitor, în baza factorilor obiectiv cunoscuți.

Prin urmare, pârâtul este în drept să întreprindă măsuri pentru estimarea unui venit posibil al consumatorului exclusiv în baza unor factori obiectivi, inclusiv a informațiilor furnizate și confirmate de către reclamant la momentul solicitării creditului.

Deși, reclamantul face trimitere la Directiva nr. 2008/48/CE, invocând faptul că statele membre stabilesc norme de sancționare pentru încălcarea dispozițiilor adoptate în temeiul acesteia,

subliniind că această Directivă a fost transpusă în dreptul național prin Legea nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, iar pârâtul nu a încălcat nicio prevedere a acestei legi.

În același context, menționează că dispozițiile Directivei invocate nu consacră un drept al consumatorului de a beneficia, în mod abuziv sau dolosiv, de utilizarea gratuită a creditului și nici nu prevăd limitarea dreptului creditorului de a solicita rambursarea plăților aferente creditului acordat.

Reprezentantul pârâtului afirmă că contractul de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023 a fost încheiat cu respectarea prevederilor Legii nr. 202/2013 privind contractele de credit pentru consumatori, iar plățile prevăzute în acesta (dobânda de utilizare și comisionul de analiză) au fost calculate și aplicate strict în conformitate cu art. 15 alin. (7) din legea menționată.

Subsecvent, la momentul solicitării creditului, pârâtul a pus la dispoziția reclamantului informațiile precontractuale și condițiile de creditare, respectând astfel prevederile art. 4 și art. 5 din Legea nr. 202/2013. Informațiile furnizate au fost clare, complete și prezentate într-un limbaj accesibil, astfel încât consumatorul să poată lua o decizie informată. Transparența privind termenii și condițiile creditului reprezintă un element esențial al practicii de creditare a societății. Totodată, Furtuna Steluța a semnat și completat cererea de credit, precum și declarația pe propria răspundere, toate documentele fiind întocmite, citite și semnate personal de către aceasta, prin semnătură olografă, la momentul încheierii contractului.

Potrivit art. 15 alin. (7) lit. a) din Legea nr. 202/2013, se interzice aplicarea unei rate a dobânzii anuale care depășește 50%, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere sau alte plăți, cu excepția dobânzii) nu trebuie să depășească 0,04% pe zi din valoarea totală a creditului, pentru perioada efectivă de utilizare de către consumator.

În acest sens, reprezentantul pârâtului subliniază că la momentul negocierii și încheierii contractului de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023, reclamantul a fost informat în mod corespunzător despre elementele esențiale ale creditului, inclusiv dobânda de utilizare și comisionul de analiză prevăzute la pct. 3.2 din contract, precum și despre graficul de rambursare anexat, toate costurile fiind stabilite cu respectarea prevederilor legale incidente.

Menționează că art. 15 din legea menționată reglementează cerințele privind clauzele contractuale, iar reclamanta nu a indicat nicio clauză concretă care ar încălca aceste dispoziții.

Reprezentantul pârâtului solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată .

Reclamanta Furtuna Steluța și reprezentantul reclamantei Furtuna Steluța - avocatul Bălănuță Ion, în ședința de judecată nu s-au prezentat, odată cu depunerea acțiunii au solicitat examinarea cauzei în lipsă.

Reprezentantul pârâtului O.C.N. „Flex Financial” S.R.L. – Rabaconi Svetlana, în ședința de judecată nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea acțiunii pentru motivele de fapt și de drept invocate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Audiind reprezentantul pârâtului, examinând materialele dosarului și raportându-le la prevederile legale aplicabile, instanța constată că acțiunea este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din considerentele ce urmează.

Din materialele cauzei rezultă că la data de 06 octombrie 2023, Furtuna Steluța a depus către O.C.N. „Flex Financial” S.R.L., sucursala *****, cererea de credit nr. 2861, prin care a solicitat acordarea unui împrumut în sumă de 25.000 lei, pe un termen de 12 luni, în scopul efectuării lucrărilor de reparație și achiziționării de mobilier (f. d. 59-60).

Astfel, la 06 octombrie 2023, între O.C.N. „Flex Financial” S.R.L. și Furtuna Steluța a fost încheiat contractul de credit nebancar nr. 100848. Potrivit art. 3.2 din contract, valoarea totală a creditului acordat constituie suma de 17800 lei, pe o perioadă de 12 luni (f. d. 8-11).

Ulterior, Furtuna Steluța, reprezentată de avocatul Bălănuță Ion a expediat către O.C.N. „Flex Financial” S.R.L. o cerere, prin care a solicitat evaluarea repetată a bonității debitorului la momentul acordării creditului (f. d. 14).

Din răspunsul O.C.N. „Flex Financial” S.R.L. nr. 61/2424 din 24 iunie 2024 rezultă că anterior acordării creditului, pârâtul a efectuat evaluarea bonității reclamantei prin obținerea rapoartelor de credit și verificarea datelor din surse oficiale, menționând totodată că nu poartă răspundere pentru veridicitatea informațiilor furnizate de client. De asemenea, pârâtul a indicat că reclamanta a fost informată despre condițiile și costurile creditului. Suplimentar, din conținutul răspunsului rezultă că pârâtul a manifestat disponibilitate pentru soluționarea amiabilă a situației, propunând fie rezilierea contractului cu restituirea sumei creditului și achitarea plăților aferente utilizării, fie restructurarea creditului prin prelungirea termenului și ajustarea graficului de rambursare (f .d. 27).

Înaintând prezenta acțiune, Furtuna Steluța solicită constatarea încălcării nivelului maxim admis al RSDV, declararea nulității absolute de protecție a contractului nr. 100848 din 06 octombrie 2023 în partea clauzelor art. 3.2 pct. 3 și art. 3.3 (dobânda) și art. 3.2 pct. 10 și art. 3.5 (comisionul de analiză), restituirea sumelor achitate în plus și încasarea cheltuielilor de judecată.

Conform art. 9 alin. (1) și (2) lit. a) Cod civil, drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 312 Cod civil, consimțămînt este manifestarea, exteriorizată, de voință a persoanei de a încheia un act juridic. Consimțămîntul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernămînt, este exprimat cu intenția de a produce efecte juridice și nu este viciat. Intenția de a produce efecte juridice se determină din declarația sau comportamentul persoanei, așa cum ea a fost înțeleasă în mod rezonabil de către cealaltă parte a actului juridic sau, în cazul actelor juridice unilaterale, de către persoana căreia actul îi este destinat.

Articolul 992 Cod civil statuează că contractul este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sînt aplicabile normele cu privire la actul juridic.

Potrivit art. 1027 Cod civil, contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Sînt esențiale clauzele care sînt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părți, trebuie realizat un acord.

Corespunzător, potrivit art. 1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris. Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul. Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, alte organizații care acordă credite în baza legii, precum și împrumuturilor acordate prin intermediul platformelor de finanțare participativă.

Referitor la pretenția privind constatarea încălcării nivelului maxim admis al RSDV, instanța reține că potrivit pct. 6 din Regulamentul privind cerințele de creditare responsabilă

aplicate organizațiilor de creditare nebancară aprobat prin Hotărârea CNPF nr. 20/5 din 20.05.2022, creditarea responsabilă reprezintă activitatea de creditare, în cadrul căreia creditorul efectuează o evaluare a bonității consumatorului, nu își asumă un risc ridicat de credit, nu permite consumatorului să își asume, în temeiul contractelor de credit, obligații financiare care excedează capacitatea sa financiară de rambursare și nu contribuie la acumularea rapidă a gradului de îndatorare a consumatorilor.

Conform pct. 7 subpct. 1. din Regulament, anterior încheierii contractului de credit cu consumatorul, creditorul trebuie să evalueze bonitatea consumatorului, bazându-se pe informații din surse oficiale care să documenteze veniturile confirmate, obligațiile de credit asumate și pe alte informații disponibile creditorului care pot afecta bonitatea consumatorului, potrivit prezentului Regulament.

În corespundere cu pct. 29 din Regulament, înainte de a calcula RSDV pentru creditul solicitat de către consumator, creditorul va verifica, din sursele oficiale accesibile, informația privind veniturile confirmate ale consumatorului și informația privind costul deservirii tuturor creditelor/împrumuturilor valabile la momentul aprobării creditului, iar potrivit pct. 30, creditorul este obligat să obțină rapoartele de credit aferente consumatorului respectiv, care să conțină informația necesară în vederea calculării RSDV, de la toate birourile istoriilor de credit funcționale, inclusiv prin intermediul schimbului de informații între acestea. Creditorul nu poartă răspundere de calitatea datelor oferite de birourile istoriilor de credit.

Totodată, conform pct. 28-31 din Regulament, indicatorul RSDV se aplică tuturor creditelor acordate consumatorilor, care intră în domeniul de reglementare al prezentului Regulament. Înainte de a calcula RSDV pentru creditul solicitat de către consumator, creditorul va verifica, din sursele oficiale accesibile, informația privind veniturile confirmate ale consumatorului și informația privind costul deservirii tuturor creditelor/împrumuturilor valabile la momentul aprobării creditului. Creditorul este obligat să obțină rapoartele de credit aferente consumatorului respectiv, care să conțină informația necesară în vederea calculării RSDV, de la toate birourile istoriilor de credit funcționale, inclusiv prin intermediul schimbului de informații între acestea. Creditorul nu poartă răspundere de calitatea datelor oferite de birourile istoriilor de credit. RSDV nu trebuie să depășească 40 la sută, cu excepția cazurilor specificate la pct.36-38.

Din probele administrate rezultă că reclamanta Furtuna Steluța a declarat, în cererea de credit nr. 2861 din 06 octombrie 2023, un venit mediu lunar în sumă de 40 000 lei, indicând că desfășoară activitate în domeniul construcțiilor și că obține venituri din străinătate, aspect confirmat prin documentele privind transferurile bănești anexate la dosar (f. d. 62-69). Totodată, aceasta a semnat o declarație pe propria răspundere privind veridicitatea datelor furnizate și încheierea contractului în deplină cunoștință de cauză (f. d. 36).

Instanța constată că pârâtul a procedat la evaluarea bonității reclamantei în baza informațiilor furnizate de aceasta și a datelor obținute din surse oficiale, inclusiv rapoarte de credit, nefiind prezentate probe contrare care să demonstreze caracterul insuficient sau formal al acestei evaluări, iar eventualele neconcordanțe între situația reală a reclamantei și cea declarată nu pot fi imputate creditorului, în condițiile în care acesta s-a bazat pe informațiile furnizate de consumator și pe datele disponibile în mod legal.

În aceste împrejurări, susținerile reclamantei privind lipsa veniturilor sau imposibilitatea de rambursare nu pot fi reținute, fiind contrazise de propriile declarații și de înscrisurile depuse la dosar.

Totodată, instanța reține că prevederile pct. 36 din Regulament nu sunt incidente în speță, întrucât nu s-a demonstrat imposibilitatea confirmării veniturilor, reclamanta prezentând documente justificative în acest sens.

Subsecvent, sunt lipsite de relevanță susținerile reclamantei întemeiate pe statutul său de persoană neangajată oficial, întrucât Regulamentul nu condiționează existența veniturilor confirmate de existența unui raport formal de muncă, fiind suficiente și alte surse de venit demonstrate, inclusiv remitențele.

Prin urmare, în lipsa unor probe concludente care să demonstreze că pârâtul a încălcat obligațiile legale privind evaluarea bonității reclamantei sau că în urma acestei evaluări, nivelul maxim admis al RSDV ar fi fost depășit, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile pentru reținerea unei asemenea încălcări imputabile creditorului.

În aceste circumstanțe, prevederile pct. 42 din Regulament, care reglementează consecințele depășirii nivelului maxim admis al RSDV, nu sunt incidente în speță, iar cerința reclamantei privind constatarea acestei încălcări urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Referitor la pretenția privind declararea nulității absolute de protecție a contractului de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023 în partea clauzelor art. 3.2. pct. 3, art. 3.3. (dobânda) și art. 3.2. pct. 10 și art. 3.5. (comisionul de analiză), precum și restituirea sumelor achitate, instanța reține următoarele.

Potrivit art. 1764 alin. (1), (2) Cod civil, părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante. Creditorul nu poate modifica în mod unilateral mărimea dobînzii decît în cazurile prevăzute de lege sau de contract. În cazul cînd contractul prevede dreptul băncii sau a organizației de creditare nebancară de a modifica în mod unilateral mărimea dobînzii, aceasta se va efectua în funcție de rata de bază a Băncii Naționale, de rata inflației și de evoluția pieței financiare bancare și nebancare, ținîndu-se cont de principiul echității.

Conform art. 1765 Cod civil, în afară de dobîndă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Din conținutul contractului de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023 rezultă că părțile au stabilit o rată fixă a dobânzii de 50% anual (art. 3.2 pct. 3 și art. 3.3), precum și un comision de analiză a dosarului în sumă de 2523,48 lei, acesta fiind fix și echivalent cu până la 0,04% pe zi sau până la 14,6% anual (art. 3.2 pct. 10 și art. 3.5) (f. d. 8).

Totodată, potrivit art. 3.3 din contract, de comun acord, au agreat că rata dobânzii aferente creditului este fixă pe toată acestuia și constituie 0,13698 % pe zi sau 50 % anual. Conform art. 3.5, comisionul de analiză dosar este fix și este perceput pentru serviciile prestate de creditor în vederea analizei cererii de credit. Comisionul de analiză dosar se percepe doar în cazul acordării creditului.

În conformitate cu art. 35 din contract, clientul declară, în mod expres că, clauzele prezentului Contract reprezintă consecința negocierii directe dintre creditor și client, astfel încât, acesta din urmă nu are nemulțumiri sau nelămuriri în legătura cu clauzele prezentului contract și ele au fost coordonate (negociate) în modul cuvenit între părți și corespund intereselor acestuia.

Conform art. 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, în sensul prezentei legi, noțiunile utilizate au următoarele semnificații: *dobînda anuală efectivă (DAE)* – costul total al creditului pentru consumator exprimat ca procent anual din valoarea totală a creditului, inclusiv costurile menționate la art. 23 alin.(2), după caz; *rata dobînzii aferente creditului* – rată a dobînzii exprimată ca procent fix sau flotant aplicat anual sumei trase din credit; *rata fixă a dobînzii aferente creditului* – convenirea părților, în contractul de credit, asupra unei rate a dobînzii aferente creditului pentru întreaga durată a contractului de

credit sau asupra mai multor rate ale dobînzii aferente creditului pentru termene parțiale, aplicînd exclusiv un procentaj fix stabilit. În cazul în care nu sînt fixate toate ratele dobînzii aferente creditului în contractul de credit, se consideră că rata dobînzii aferente creditului este fixă numai pentru termene parțiale pentru care ratele dobînzii aferente creditului sînt stabilite exclusiv printr-un procentaj fix specific convenit în momentul încheierii contractului de credit; *valoarea totală a creditului* – sumele totale puse la dispoziție în baza unui contract de credit; *valoarea totală plătibilă de către consumator* – suma dintre valoarea totală a creditului și costul total al creditului pentru consumator.

Potrivit art. 4 alin. (1), (2) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, orice formă de publicitate referitoare la contractele de credit care indică o rată a dobînzii sau alte cifre referitoare la costul creditului pentru consumator va cuprinde informații standard în conformitate cu prevederile din prezentul articol. Informațiile standard specifică, într-un limbaj clar, concis și lizibil, în același cîmp vizual și cu caractere de aceeași dimensiune, prin intermediul unui exemplu reprezentativ, următoarele: a) rata dobînzii aferente creditului, fixă și/sau flotantă, împreună cu informațiile privind orice costuri incluse în costul total al creditului pentru consumator; b) valoarea totală a creditului; c) dobînda anuală efectivă, care se indică în mod evidențiat (cu caractere aldine); d) dacă este cazul, durata contractului de credit; e) în cazul unui credit sub formă de amînare la plată pentru un anumit bun sau serviciu, prețul actual și valoarea oricărei plăți în avans; și f) dacă este cazul, valoarea totală plătibilă de către consumator și valoarea ratelor de plată; g) atenționarea consumatorului de către creditor asupra responsabilității de rambursare a creditului.

Conform art. 5 alin. (1), (2) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr.202 din 12.07.2013, creditorul și, dacă este cazul, intermediarul de credit furnizează consumatorului, în baza clauzelor și a condițiilor de creditare oferite de către creditor, precum și, după caz, a preferințelor exprimate și a informațiilor furnizate de către consumator, informațiile necesare care să îi permită consumatorului să compare mai multe oferte pentru a putea lua o decizie informată cu privire la eventuala încheiere a unui contract de credit. Informațiile precontractuale sînt furnizate: a) cu suficient timp înainte, dar cel puțin cu 15 zile calendaristice înainte ca un consumator să încheie un contract de credit sau să accepte o ofertă. Perioada de 15 zile poate fi redusă cu acordul scris al consumatorului; b) imprimate pe hîrtie sau pe un alt suport durabil, redactate într-un limbaj clar și lizibil, cu caractere de aceeași dimensiune. În cazul în care informațiile sînt redactate pe hîrtie, culoarea de fond a hîrtiei pe care este redactat formularul trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat; c) prin intermediul formularului prezentat în anexa nr.1.

Din materialele cauzei rezultă că reclamantei i-au fost comunicate, anterior semnării contractului, toate condițiile esențiale ale creditului, inclusiv costurile aferente, fiind pusă la dispoziția acesteia informația precontractuală și graficul de rambursare. Totodată, aceasta a confirmat în mod expres că a luat cunoștință de aceste informații și a solicitat reducerea termenului de 15 zile prevăzut de lege (f. d. 30–35).

În același timp, în corespundere cu art. 15 alin. (7) lit. a) din aceiași Lege, se interzice aplicarea ratei dobânzii de credit anuale specificate în contractul de credit dacă aceasta depășește 50%, iar toate celelalte plăți aferente (comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plată), cu excepția dobânzii, pe o zi de credit depășesc 0,04% din valoarea totală a creditului pentru termenul de utilizare efectivă a creditului de către consumator.

Totodată, potrivit art. 15 alin. (9), în cazul încălcării prevederilor alin. (7) sau (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de

credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere și orice alt tip de plăți). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terțe dreptul de încasare a creanțelor aferente contractului de credit acordat.

Analizând clauzele contractuale contestate, instanța constată că acestea se încadrează în limitele legale menționate, rata dobânzii nefiind mai mare de 50% anual, iar comisionul de analiză neexcedând plafonul de 0,04% pe zi din valoarea creditului.

În ceea ce privește invocarea nulității absolute, instanța reține că aceasta intervine doar în cazul încălcării unor norme imperative sau în prezența unor vicii de consimțământ, pe când în prezenta cauză nu au fost administrate probe care să demonstreze existența unor asemenea circumstanțe, iar simplul fapt că reclamanta manifestă ulterior nemulțumiri față de costurile contractului nu este de natură să atragă nulitatea clauzelor contractuale, în lipsa unui temei legal care să justifice o asemenea sancțiune.

Prin urmare, instanța constată că contractul de credit nebancar nr. 100848 din 06 octombrie 2023 a fost încheiat cu respectarea condițiilor de validitate prevăzute de lege, iar clauzele prevăzute la art. 3.2 pct. 3, art. 3.3, art. 3.2 pct. 10 și art. 3.5 nu contravin dispozițiilor legale imperative, motiv pentru care cerința privind declararea nulității absolute a acestor clauze este neîntemeiată.

Având în vedere caracterul accesoriu al pretenției privind restituirea sumelor achitate, precum și soluția adoptată asupra capătului principal de cerere, instanța va respinge și această pretenție.

Referitor la pretenția privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța reține că potrivit art. 82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Raportând aceste prevederi la circumstanțele cauzei și ținând cont de faptul că acțiunea reclamantei a fost respinsă integral, aceasta nu este îndreptățită la compensarea cheltuielilor de judecată, or, potrivit principiului consacrat de art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, doar partea care a avut câștig de cauză poate pretinde recuperarea cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea cauzei.

Față de cele ce preced, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Furtuna Steluța, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion împotriva O.C.N. „Flex Financial” S.R.L. cu privire la declararea nulității absolute de protecție a clauzelor din contractul de credit, restituirea sumelor achitate și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

hotărăște:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Furtuna Steluța, prin intermediul avocatului Bălănuță Ion împotriva O.C.N. „Flex Financial” S.R.L. cu privire la declararea

nulității absolute de protecție a clauzelor din contractul de credit, restituirea sumelor achitate și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Președintele ședinței,
judecător Furdui Angela